

[Charlotte Antonsen]

mener, det er godt, at der er taget et initiativ, og så må vi håbe, at vi kan få det tilpasset, så det bliver et fornuftigt bud på, hvordan vi får reduceret vinmængderne; ellers vil vi jo i år 2000 have 4 mia. l vin, hvoraf kun halvdelen vil komme i flasker, fordi resten er udrikkelig. Det kan man simpelt hen ikke tolerere; det er jo fuldstændig meningsløst.

Når det drejer sig om vinbønder, vil vi helle-re støtte, at EU giver hjælp til selvhjælp og til omstilling, så man i de områder, hvor man i dag producerer vin, måske begynder at overveje at producere noget nyt. Der er ikke noget perspektiv i bare at pumpe penge ud i vin og særlig ikke i den del af vinen, som har en kvalitet, der simpelt hen ikke kan drikkes.

Så vi mener, at der dels af den danske regering, dels såmænd også af Kommissionen og i den seneste Maastricht-Traktat er taget nogle gode initiativer, men vi vil meget gerne medvirke til at forstærke dem.

I diskussionen om svig er Europa-Parlamentet særlig interessant, fordi Europa-Parlamentet jo har store beføjelser på dette område, når det drejer sig om budgettet, og Europa-Parlamentet arbejder i øjeblikket med et forslag til at begrænse svindel, og det synes jeg faktisk også vi skulle lytte til i Danmark. Forslaget består af fire punkter, og det er delvis en udmøntning af Maastricht-Traktaten, for som det allerede er nævnt, er der i Maastricht-Traktaten kommet nye artikler ind, der forbedrer mulighederne for at bekæmpe svig.

Europa-Parlamentets fire muligheder bygger for det første på den ret, det fik i Maastricht til at nedsætte midlertidige undersøgelsesudvalg, hvor man kontrollerer Kommissionen, men også kontrollerer, om landene nu lever op til EU's regler om støtte. Det princip skal selvfølgelig udmøntes. Det er det ikke blevet endnu, men det skal gennemføres i praksis, sådan at Parlamentet får en mulighed for at rejse de sager, der kan være om svig, og dermed få dem op på bordet, så vi i fællesskab kan gøre noget ved dem.

Det andet punkt, Europa-Parlamentet arbejder med, er at styrke Kommissionens antisvindeldkoordinationsenhed. Kommissionen har som bekendt en antisvindeldkoordinationsenhed, men den skal selvfølgelig gøres til et reelt antisvindelorgan. Det mener vi også er et fornuftigt forslag, som Danmark burde medtage på listen over, hvad man vil gøre.

For det tredje siger Europa-Parlamentets rapport, at Kommissionen skal have ret til at suspendere betalinger inden for alle typer af EU-politikker, altså at man generelt får en mulighed for, hvis landene ikke overholder reglerne eller svindler med EU-støtten, at tilbageholde beløbene; igen et udmærket forslag.

Det fjerde punkt, som vi også mener i hvert fald er en overvejelse værd, er at inddrage de nationale parlamenter mere i arbejdet med EU's budget, og det vil så i givet fald sige Finansudvalget, hvilket nok var nærliggende, eller Markedsudvalget; men altså et organ, hvor Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i fællesskab kan få lavet nogle regler, der er til at leve efter, og nogle mere effektive metoder til at bekæmpe svindel.

Jeg mener ikke, at et sådant organ skal have beføjelser, men man kan simpelt hen have en idéudveksling. Vi har det allerede i dag, idet finansudvalgene fra de 12 lande mødes en gang om året med Europa-Parlamentet, hvor man diskutere fælles problemer; men det udvalg kunne man jo godt stramme op, så det i højere grad tog fat på konkrete problemer og gav gode ideer til, hvordan man kan løse svindelproblemet.

Vi håber som sagt, at regeringen også i denne sag vil tage Europa-Parlamentet med på råd. Svindel duer ikke i EU, og det duer slet ikke i en tid, hvor vi skal til at have udvidet EU, for svindel bidrager til folkelig modstand.

Om de to dagsordensforslag vil jeg sige: Vi er medforslagsstillere til den af hr. Ivar Nørgaard foreslåede dagsorden, og den støtter vi. Vi synes, der er tale om udmærkede skridt i retning af at bekæmpe svindel i EU, og da vi har støttet den, kan vi ikke støtte fru Annette Justs, men jeg vil da sige, at jeg synes, det er en udmærket dagsorden, men vi har altså valgt at støtte regeringens dagsorden i denne sag, også fordi den har mulighed for at blive vedtaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når det bliver almindeligt kendt, at der snydes for nogle midler, er det gerne sådan, at man får stor mistro til det system, under hvilket det foregår, og alene derfor er der jo en god grund til, at man nu får gjort noget alvorligt ved det.

Det er meningsløst, at det gang på gang bliver afsløret, at der har været noget galt her og